

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2007. április 19. *

A C-273/05. P. sz. ügyben,

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2005. június 30-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Celltech R&D Ltd** (székhelye: Slough [Egyesült Királyság], képviselik: D. Alexander és G. Hobbs QC, N. Jenkins solicitor megbízásából)

* Az eljárás nyelve: angol.

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts, Juhász E., K. Schieman és M. Ilešič (előadó)
bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. május 17-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2006. december 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának azon, a T-260/03. sz., Celltech kontra OHIM (CELLTECH) ügyben 2005. április 14-én hozott ítéletének (EBHT 2005., II-1215. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az Elsőfokú Bíróság helyt adott a Celltech R&D Ltd (a továbbiakban: Celltech) kereseti kérelmének, és hatályon kívül helyezte az OHIM második fellebbezési tanácsának azon, (az R 659/2002-2. sz. ügyben) 2003. május 19-én hozott határozatát (a továbbiakban: vitatott határozat), amely megtagadta a CELLTECH szóvédjegy lajstromozását.

Jogi háttér

- 2 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja a következőképpen rendelkezik:

„A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;

- c) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból [helyes fordítás: megjelölésekből és jelzésekből] áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak.”

- 3 A rendelet 73. cikke értelmében:

„A Hivatal [OHIM] határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.”

- 4 A rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megfelelően „[a] Hivatal [OHIM] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja”.

A jogvita előzményei

- 5 2000. június 30-án a Celltech a 40/94 rendelet alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be az OHIM-hoz a CELLTECH szövegdjegy lajstromozása iránt.

- 6 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 5., 10., és 42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „gyógyszerészeti, állatgyógyászati és egészségügyi készítmények, anyagok és vegyületek”; „sebészeti, orvosi, fogorvosi és állatgyógyászati készülékek és műszerek”; „kutatói és fejlesztési szolgáltatások, biológiai, orvosi és kémiai tudományokhoz kapcsolódó tanácsadó szolgáltatások”.
- 7 2002. június 4-i határozatával az OHIM elbírálója a 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja alapján elutasította a lajstromozás iránti kérelmet. Úgy ítélte meg, hogy a kérdéses megjelölés két kifejezés, a „cell” (sejt) és a „tech” (a technológia/technikai szavak rövidítése) – nyelvtanilag helyes – kombinációjából áll, és ennek következtében a lajstromoztatni kívánt áruk és szolgáltatások tekintetében nem rendelkezik eredetjelző funkcióval, mivel ez utóbbiak mind a sejttechnológia területéhez tartoznak.
- 8 Vitatott határozatával az OHIM második fellebbezési tanácsa elutasította a Celltech által az elbíráló határozata ellen benyújtott fellebbezést. Lényegében a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy mivel a bejelentett védjegy közvetlenül és minden kétséget kizáróan olyan kifejezésként fogható fel, mint amely a sejttechnológia területén végzett tevékenységeket, továbbá olyan árukat, készülékeket és anyagokat jelöl, amelyeket ezen tevékenységek során használnak, vagy amelyek ezen tevékenységekből származnak, a lajstromozás iránti kérelemben megjelölt áruk és szolgáltatások és a védjegy közötti kapcsolat nem kellőképpen közvetett ahhoz, hogy a védjegyet felruházza az önmagában vett megkülönböztető képesség 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában megkívánt minimális fokával.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 9 A Celltech keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz a vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránt.

- 10 Az Elsőfokú Bíróság, miután a megtámadott ítélet 25. és 26. pontjában megállapította, hogy a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, mivel azt az érintett vásárlóközönség a védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások fajtáját leíró kifejezésként fogná fel, az ítélet 27. pontjában kimondta, hogy elsőként azt kell megvizsgálni, hogy a fellebbezési tanács kellőképpen alátámasztotta-e azt, hogy a védjegy a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében az említett áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű.

- 11 A megtámadott ítélet 29–31. pontjában az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy a célközönség a tevékenységi területükön használatos szakkifejezéseket anyanyelvüktől függetlenül ismerő, orvosi szakterületen járatos szakemberek összességéből, valamint az angolul beszélő átlagfogyasztókból áll.

- 12 A megtámadott ítélet 32. és 33. pontjában az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy a CELLTECH megjelölés legalább egyik jelentése „cell technology” („sejttechnológia”).

- 13 Miután a megtámadott ítélet 34. pontjában kimondta, hogy a fellebbezési tanács megállapította, hogy a „celltech” kifejezés „a sejttechnológia területén végzett

tevékenységeket, továbbá olyan árukat, készülékeket és anyagokat jelöl, amelyeket ezen tevékenységek során használnak, vagy amelyek ezen tevékenységekből származnak”, az Elsőfokú Bíróság az ítélet 35–41. pontjában arra a kérdésre kereste a választ, hogy a fellebbezési tanács kellőképpen alátámasztotta-e azt, hogy a bejelentett védjegy a védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű. Erre a kérdésre az Elsőfokú Bíróság nemleges választ adott, a következő indokok alapján:

- „36. Ebben a vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy sem a fellebbezési tanács, sem az OHIM nem mutatta be a sejttechnológia tudományos jelentőségét [helyesen: a sejttechnológia kifejezés tudományos értelemben vett jelentését]. Valójában az OHIM válaszbeadványának mellékleteként csak egy kivonatot nyújtott be a *Collins English Dictionary*-ből, amely a »cell« és a »tech« kifejezések meghatározásait tartalmazta.
37. Azaz sem a fellebbezési tanács, sem az OHIM nem adott magyarázatot arra, hogy ezen kifejezések mennyiben tájékoztatnának a lajstromozás iránti kérelemben megjelölt áruk és szolgáltatások rendeltetéséről, illetve természetéről, azaz milyen módon kerülnének alkalmazásra a sejttechnológiában vagy hogyan származnának abból.
38. Természetesen igaz, hogy a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk és szolgáltatások általában gyógyszerészeti készítmények vagy azzal kapcsolatos szolgáltatások, így ebből kifolyólag kapcsolatban állnak az emberi testtel, amely sejtekből áll. Azonban a fellebbezési tanács nem mutatta ki, hogy az érintett vásárlóközönség az igényelt gyógyszerészeti készítmények és szolgáltatások, illetve a CELLTECH szómegjelölés jelentése között azonnal és minden további gondolkodás nélkül konkrét és közvetlen kapcsolatot létesítenének (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-359/99. sz., DKV kontra OHIM [Eurohealth] ügyben 2001. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1645] 35. pontját).

39. Ezenfelül, még ha az érintett áruk és szolgáltatások felhasználhatók lennének is a sejttechnológia funkcionális összefüggésében, ez nem lenne elegendő annak megállapításához, hogy a CELLTECH szómegjelölés a rendeltetésük megjelölésére szolgálhat. Valójában az ilyen használat legfeljebb a több alkalmazási terület egyikét képezné, nem pedig a technikai funkciójukat (az Elsőfokú Bíróság T-356/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM (CARCARD) ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1963. o.] 40. pontja).
40. A fenti megállapításokból az következik, hogy a fellebbezési tanács nem mutatta ki, hogy a »celltech« kifejezés – akár sejttechnológia értelmében is – azonnal és kétség nélkül olyan kifejezésként érzékelhető, mint amely a sejttechnológia területén végzett tevékenységeket, továbbá olyan árukat, készülékeket és anyagokat jelöl, amelyeket ezen tevékenységek során használnak vagy amelyek ezen tevékenységekből származnak. A fellebbezési tanács azt sem mutatta ki, hogy a célközönség kizárólag a megjelöléssel ellátott áruk és szolgáltatások fajtájának megjelöléseként érzékelné.
41. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem mutatta ki, hogy a CELLTECH szómegjelölés a lajstromozás iránti kérelemben megjelölt áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű.”

¹⁴ A megtámadott ítélet 42–44. pontjában az Elsőfokú Bíróság másodsorban arra kereste a választ, hogy a fellebbezési tanács előadott-e további érveket annak kimutatására, hogy a szóban forgó szómegjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, és azt állapította meg, hogy nem.

- 15 Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság a vitatott határozatot hatályon kívül helyezte, és az OHIM-ot kötelezte a költségek viselésére.

A fellebbezés

- 16 Az OHIM fellebbezésében – amelynek alátámasztásaként öt jogalapra hivatkozik – azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

- elsődlegesen utasítsa el a Celltech által az elsőfokhoz benyújtott keresetet, és kötelezze őt mind az Elsőfokú Bíróság, mind a Bíróság előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére;

- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé.

- 17 A Celltech arra kéri a Bíróságot, hogy utasítsa el a fellebbezést, és az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

- 18 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy sem az OHIM, sem a Celltech nem vitatja, hogy az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 25–27. pontjában végzett elemzést, miszerint még ha a fellebbezési tanács meg is állapította, hogy a CELLTECH védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, annak az az oka, hogy e védjegyet az érintett vásárlóközönség ugyanezen bekezdés c) pontja értelmében a védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások fajtáját leíró kifejezésként érzékeli.

A fellebbezés elfogadhatóságáról

- 19 A Celltech arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács egyedül a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja, valamint annak alapján tagadta meg a bejelentett védjegy lajstromozását, hogy az OHIM által az Elsőfokú Bíróság előtt az e védjegy lajstromozásával szemben felhozott kifogások szintén e rendelkezésen alapultak. Ezzel szemben véleménye szerint az OHIM a fellebbezését most szinte kizárólag ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjára alapítja.
- 20 A Celltech szerint, mivel a feleknek nincs joga elsőként a Bíróság előtt hivatkozni valamely (új) jogalapra, az OHIM fellebbezését elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.
- 21 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ha valamely félnek megengednék, hogy először a Bíróság előtt hozzon fel olyan jogalapot, amelyet az Elsőfokú

Bíróságnál nem terjesztett elő, az azt jelentené, hogy az Elsőfokú Bíróság által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre a fellebbezési eljárásban korlátozott. A fellebbezési eljárás keretében tehát a Bíróság hatásköre az első fok bírái előtt megvitatott jogalapokról hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik (lásd különösen a C-186/02. P. és C-188/02. P. sz., Ramondín és társai kontra Bizottság ügyben 2004. november 11-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-10653. o.] 60. pontját és a C-25/05. P. sz., Storck kontra OHIM ügyben 2006. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5719. o.] 61. pontját).

22 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a jelen esetben az OHIM által benyújtott fellebbezés kizárólag az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben kifejtett jogi megoldást kifogásolja.

23 Valójában, egyrészt a fellebbezési tanács egyedül a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján tagadta meg a bejelentett védjegy lajstromozását, másrészt pedig a Celltech által a vitatott határozattal szemben benyújtott kereset ugyanezen rendelkezés megsértésén alapult. E körülményekre tekintettel az OHIM csak a fellebbezési szakaszban tudta kifogásolni a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának azon értelmezését, amelyet az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben a vitatott határozat hatályon kívül helyezése érdekében elfogadott.

24 Ezért a fellebbezést elfogadhatónak kell nyilvánítani.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 25 Az OHIM szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen várta el a fellebbezési tanácstól, illetve tőle, hogy fejtse ki a „cell technology” kifejezés tudományos jelentését annak bizonyítására, hogy „ezen kifejezések mennyiben tájékoztatnának a lajstromozás iránti kérelemben megjelölt áruk és szolgáltatások rendeltetéséről és természetéről, azaz hogy milyen módon kerülnének alkalmazásra a sejttechnológiában, vagy hogy hogyan származnának abból”.
- 26 Először is, véleménye szerint az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett a megtámadott ítélet 36. pontjában, amikor azt mondta fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem fejtette ki a „cell technology” kifejezés tudományos jelentését, illetve amikor e kifejezést tette a bejelentett védjegy elutasításának feltételévé, azzal az indokkal, hogy az leíró jellegű.
- 27 Az OHIM szerint attól, hogy a fellebbezési tanácsnak indokolnia kell azokat az okokat, amelyek alapján úgy véli, hogy valamely védjegy leíró jellegű, ez az indokolási kötelezettség még nem jelenti azt, hogy a jelen esetben meg kellene adnia a „cell technology” kifejezés tudományos meghatározását.
- 28 A 40/94 rendelet 73. cikke első mondatának és 74. cikke (1) bekezdésének együttes értelmezéséből az OHIM véleménye szerint az következik, hogy még ha az OHIM

szervezeti egységei kötelesek is határozataikat indokolni, akkor sem kötelesek az általuk figyelembe vett tényeket megemlíteni. Ennélfogva még egy elvont indokolás is elegendő, amennyiben az helytálló, és annak nem mond ellent a valamely fél által szolgáltatott, azzal ellentétes bizonyíték. Ezt az értelmezést erősíti meg a Bíróság ítélezési gyakorlata is (a Bíróság C-447/02. P. sz., KWS Saat kontra OHIM ügyben 2004. október 21-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-10107. o.] 44–49. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-315/03. sz., Wilfer kontra OHIM (ROCKBASS) ügyben 2005. június 8-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1981. o.] 21. pontja).

- 29 Véleménye szerint a fellebbezési tanács jogi érvelése, amelynek értelmében egyrészt a bejelentett védjegy jelentése „cell technology”, másrészt pedig e jelentéstartalmat az érintett fogyasztó úgy fogja fel, mint amely „a sejttechnológia területén végzett tevékenységeket, továbbá olyan árukat, készülékeket és anyagokat jelöl, amelyeket ezen tevékenységek során használnak, vagy amelyek ezen tevékenységekből származnak”, elegendő a védjegybejelentésnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján történő elutasításának alátámasztására.
- 30 Végeredményben a „cell technology” kifejezés, amely a sejtek tudományos kutatásának gyakorlati alkalmazását jelenti, elég világos ahhoz, hogy azt mind az átlagfogyasztók, mind a szakértők – akik az érintett közönséget képezik – megértsék. Az OHIM véleménye szerint minden további – különösen tudományos jellegű – magyarázat felesleges lett volna.
- 31 Másodszor, az OHIM szerint az Elsőfokú Bíróság szintén jogi hibát vétett akkor, amikor a megtámadott ítélet 37. pontjában azt róta fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem fejtette ki, hogy a „cell technology” kifejezés mennyiben tájékoztat a lajstromozás iránti kérelemben megjelölt áruk és szolgáltatások rendeltetéséről és természetéről.

- 32 Az OHIM szerint valójában, még ha az Elsőfokú Bíróság azt is akarta mondani, hogy a fellebbezési tanács köteles lett volna hivatkozni e kifejezés tudományos meghatározására, akkor is jogi hibát vétett a jelen ítélet 26–30. pontjában kifejtett indokok miatt.
- 33 Ha viszont azt akarta mondani, hogy a fellebbezési tanács köteles lett volna bizonyítani, hogy a Celltech által forgalmazott árukat és nyújtott szolgáltatásokat valójában a sejttechnológiában alkalmazzák, vagy azok valójában annak az eredményei, akkor szintén jogi hibát vétett. Annak, hogy a közösségi védjegy bejelentője az árukat vagy szolgáltatásokat milyen módon szándékozik értékesíteni, vagy azokat milyen módon értékesíti, nincs jelentősége annak értékelésekor, hogy a védjegy leíró jellegű-e, vagy sem, illetve hogy az rendelkezik-e megkülönböztető képességgel, vagy sem, mivel ezen értékelést az előzetes vizsgálat keretében kell elvégezni, a tényleges használatra való hivatkozás nélkül.
- 34 A Celltech elismeri, hogy az OHIM-nak nem kell a kifejezések jelentését bizonyítani minden egyes előtte fekvő ügyben. Mindenesetre azonban köteles ezt megtenni akkor, amikor olyan több szóból álló, különösen szakmai jellegű kifejezésről van szó, amit általában, illetve szokás szerint nem leíró jelleggel használnak.
- 35 Ez az eset áll fenn a jelen ügyben is. A Celltech arra hivatkozik, hogy a „cell technology” kifejezésnek – amely, ahogyan arra felhívja a figyelmet, nem azonos a bejelentett CELLTECH védjeggyel – nincs pontosan meghatározott tudományos jelentése. Nem szakmai kifejezésről van szó. E kifejezés definíciójának hiánya a szótárakban azt bizonyítja, hogy a sejttechnológia tudományos síkon nem létezik. Az említett kifejezés tehát sehol sincs meghatározva, és azt sehol sem használják. Erre

utalt az Elsőfokú Bíróság annak megállapításával, hogy az OHIM nem adta meg a „cell technology” kifejezés tudományos magyarázatát.

- 36 A Celltech vitatja az OHIM azon megállapítását, miszerint e kifejezés jelentése világos, nevezetesen a sejtek tudományos kutatásának gyakorlati alkalmazására vonatkozik. Az sem bizonyított, hogy az érintett vásárlóközönség tagjai közül a CELLTECH védjegyet bárki ebben az értelemben fogná fel. Valójában semmilyen ok nincs annak feltételezésére, hogy az átlagfogyasztó a bejelentett védjegyet elemeire bontaná, és azt ilyen módon vizsgálná.

A Bíróság álláspontja

- 37 Először is, a megtámadott ítélet OHIM szerinti értelmezésével ellentétben, az Elsőfokú Bíróság nem az indokolás hiánya miatt helyezte hatályon kívül a vitatott határozatot, hanem azzal az indokkal, hogy az OHIM nem támasztotta alá, hogy a CELLTECH védjegy, annak „cell technology” jelentéssel bíró értelmében, a védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű lenne.
- 38 A 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése értelmében az OHIM elbírálóinak, és fellebbezésnél az OHIM fellebbezési tanácsainak hivatalból vizsgálniuk kell a tényeket annak megállapításánál, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyre vonatkoznak-e a rendelet 7. cikkében foglalt kizáró okok. Következésképpen az OHIM illetékes szervei alapíthatják határozatukat olyan tényekre is, amelyekre nem hivatkozott a kérelmező (a fent hivatkozott Storck kontra OHIM ügyben hozott ítélet 50. pontja).

- 39 Jóllehet – fő szabály szerint – ezeknek a szervezeteknek határozataik meghozatala során meg kell győződniük e tények helytállóságáról, ez nem vonatkozik arra az esetre, ha közismert tényeket állítanak (a fent hivatkozott Storck kontra OHIM ügyben hozott ítélet 51. pontja).
- 40 A jelen esetben a vitatott határozat 12. pontjában a fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy „az érintett fogyasztó a CELLTECH szószerkezetet azonnal és kétség nélkül olyan kifejezésként érzékeli, mint amely a sejttechnológia területén végzett tevékenységeket, továbbá olyan árukat, készülékeket és anyagokat jelöl, amelyeket ezen tevékenységek során használnak, vagy amelyek ezen tevékenységekből származnak”.
- 41 Így a fellebbezési tanács magától értetődően állapította meg egyrészt azt, hogy a sejttechnológia közismert és valós tudományos tény, másrészt pedig azt, hogy az e tudományos eljárással kapcsolatos vagy azt gyakorlatban alkalmazó tevékenységek teszik lehetővé a gyógyszerészeti, állatgyógyászati és egészségügyi készítmények, anyagok és vegyületek, valamint sebészeti, orvosi, fogorvosi és állatgyógyászati készülékek és műszerek előállítását vagy gyártását, és/vagy hogy e tevékenységekhez szükség van e készítmények, anyagok és vegyületek, valamint e készülékek és műszerek felhasználására.
- 42 Így tehát a fellebbezési tanács határozatát olyan tényekre alapította, amelyeket hivatalból vizsgált.
- 43 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 36–68. pontjában rámutatott, hogy mivel nem szolgált bizonyítékkal annak alátámasztására, hogy a sejttechnológia kifeje-

zésnek valóban az a jelentése, amelyet annak a vitatott határozatban tulajdonított, a fellebbezési tanács nem bizonyította a jelen ítélet 40. és 41. pontjában összefoglalt azon állításainak helytállóságát, amelyek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a CELLTECH védjegy leíró jellegű. Ennélfogva ki kell emelni, hogy a fellebbezési tanács meg sem kísérelte alátámasztani állításainak megalapozottságát, mondjuk a tudományos irodalomra való hivatkozással.

- 44 Az OHIM hangsúlyozza, hogy a „cell technology” kifejezés elég világos, és ezért minden további – különösen tudományos jellegű – magyarázat felesleges lett volna.
- 45 Mindenesetre, annak megállapításával, hogy a sejttechnológia létezése és mibenléte nem közismert tény, és ezért a fellebbezési tanácsnak alá kellett volna támasztania az e tekintetben tett állításainak helytállóságát, az Elsőfokú Bíróság tényjellegű megállapítást tett, amely – feltéve hogy nincs szó elferdítésről – nem tartozik a Bíróság által a fellebbezés keretében végzett felülvizsgálat körébe (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Storck kontra OHIM ügyben hozott ítélet 53. pontját).
- 46 Ezért az Elsőfokú Bíróság nem vétett semmiféle jogi hibát annak megállapításával, hogy mivel a fellebbezési tanács nem támasztotta alá a sejttechnológia kifejezés tudományos jelentését, nem bizonyította, hogy a CELLTECH védjegy a védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű.
- 47 Másodsorban a megtámadott ítéletben semmi sem támasztja alá a megtámadott ítélet 37. pontjának az OHIM általi, a jelen ítélet 33. pontjában kifejtett, alternatív értelmezését. Ezért az Elsőfokú Bíróság nem vétett olyan jogi hibát, amelyet az OHIM neki e tekintetben felrőtt.

48 Ezért az első jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 49 Az OHIM azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett a megtámadott ítélet 39. pontjában annak megállapításával, hogy fő szabály szerint az áruk és szolgáltatások alkalmazásának területe nem tartozik az áruk és szolgáltatások jellemzői közé, amelyek tekintetében a bejelentett védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem lehet leíró jellegű.
- 50 Valójában az említett rendelkezés nem tesz különbséget egyrészt a „rendeltetés” vagyis a „gyakorlati funkció”, ami az áruk és szolgáltatások jellemzője, másrészt pedig az „alkalmazási terület” között, ami nem az áruk és szolgáltatások jellemzője. Ezzel szemben az említett rendelkezésben az „egyéb jellemző”-kre való utalás azt bizonyítja, hogy az áruk és szolgáltatások minden lehetséges jellemzője az általa megfogalmazott tilalom hatálya alá tartozik. Ezt az elemzést erősíti meg a Bíróság ítélkezési gyakorlata is, amelynek értelmében elenyésző a jelentősége annak, hogy a leírt jellemzők alapvető vagy másodlagos jellemzők-e (a Bíróság C-363/99. sz. Koninklijke KPN Nederland ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1619. o.] 101. és 102. pontja).

- 51 Tehát az Elsőfokú Bíróságnak azt kellett volna megvizsgálnia, hogy a CELLTEC védjegy azonnal és kétség nélkül olyan kifejezésként érzékelhető-e, mint amely a sejttechnológia területén végzett tevékenységeket, továbbá olyan árukat, készülékeket és anyagokat jelöl, amelyeket ezen tevékenységek során használnak, vagy amelyek ezen tevékenységekből származnak.
- 52 A Celltech válasza szerint az Elsőfokú Bíróság egyáltalán nem állapította meg, hogy az alkalmazási terület ne képezhetné részét az áruk vagy szolgáltatások azon jellemzőinek, amelyek tekintetében a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében védjegy nem lehet leíró jellegű. A megtámadott ítélet 39. és 40. pontjában az Elsőfokú Bíróságnak arra kellett volna szorítkoznia, hogy megállapítsa, hogy a fellebbezési tanács nem támasztotta alá azt, hogy a „celltech” kifejezés azonnal és kétség nélkül olyan kifejezésként érzékelhető, mint amely a sejttechnológia területén végzett tevékenységeket, továbbá olyan árukat, készülékeket és anyagokat jelöl, amelyeket ezen tevékenységek során használnak, vagy amelyek ezen tevékenységekből származnak.

A Bíróság álláspontja

- 53 A megtámadott ítélet 36–38. pontjában az Elsőfokú Bíróság azt róttta fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem támasztotta alá a sejttechnológia létezését és mibenlétét.
- 54 E körülményekre tekintettel az Elsőfokú Bíróság *a fortiori* nem volt abban a helyzetben, hogy megvizsgálhassa, hogy a védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások alkalmazhatók-e a sejttechnológiát is magában foglaló funkcionális összefüggésben.

- 55 Ezért a megtámadott ítélet 39. pontjában az Elsőfokú Bíróság csak vélelem jelleggel feltételezte, hogy ez az eset állhat fenn, amiként azt az említett pont első mondatában foglalt „még ha” kifejezés is mutatja.
- 56 Ennélfogva, a harmadik jogalap a megtámadott ítélet egy sokadik (kiegészítő jellegű) érve ellen irányul, ezért még ha feltételezzük, hogy az megalapozott is, az nem olyan jellegű, hogy maga után vonná az említett ítélet hatályon kívül helyezését.
- 57 Következésképpen, e jogalapot, mint eredménytelenül hivatkozott jogalapot, el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

- 58 Az OHIM szerint az Elsőfokú Bíróság nem indokolta azt a megtámadott ítélet 40. pontjában szereplő állítást, miszerint a bejelentett védjegy nem érzékelhető azonnal és kétség nélkül olyan kifejezésként, mint amely a sejttechnológia területén végzett tevékenységeket, továbbá olyan árukat, készülékeket és anyagokat jelöl, amelyeket ezen tevékenységek során használnak, vagy amelyek ezen tevékenységekből származnak. Valójában a megtámadott ítélet nem tette lehetővé annak megértését, hogy a „celltech”, vagyis a „cell technology” miért nem leíró jellegű azon jellemző tekintetében, amely abból a tudományos eljárásból áll, amelyet a szóban forgó áruk és szolgáltatások előállításához követnek.

- 59 A Celltech válasza szerint egyrészt az OHIM-nak kell bizonyítania, hogy az átlagfogyasztó a celltech (vagyis akár a cell technology) kifejezést úgy fogja fel, mint az e jellemzőt leíró kifejezést. Másrészt, véleménye szerint az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 35–41. pontjában már alapos indokolást adott.

A Bíróság álláspontja

- 60 Ahogyan az az első jogalap vizsgálatából kiderül, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 35–38. pontjában jogilag megfelelően indokolta az ugyanazon ítélet 40. pontjában megfogalmazott azon értékelését, miszerint a fellebbezési tanács nem támasztotta alá, hogy a bejelentett védjegy a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű.
- 61 A negyedik jogalapot ezért el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvei

- 62 Az OHIM szerint az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett annak tagadásával, hogy az áruk és szolgáltatások előállítására szolgáló valamely tudományos eljárás meg-

nevezése a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegű lenne.

- 63 A „celltech” kifejezés – annak „cell technology” értelmében véve – úgy fogható fel, mint amely azokra az árukra és szolgáltatásokra utal, amelyeknek a jellemzői a sejtek a biológia tudományában, nevezetesen a sejttechnológia kutatási ágazatában alkalmazott javítása vagy módosítása. Ennélfogva a termékek előállításához vagy a szolgáltatások nyújtásához szükséges tudományos eljárás az érintett fogyasztók szemszögéből úgy fogható fel, mint egy fontos, konkrét és közvetlen jellemző.
- 64 A Celltech véleménye szerint az Elsőfokú Bíróságnak igaza volt, amikor elutasította azt az állítást, miszerint a „cell technology” kifejezés az adott termékek előállításának vagy az adott szolgáltatások nyújtásának tudományos eljárását írja le. Az OHIM nem tudott e kifejezésre a tudományos vagy egyéb irodalomban hivatkozást találni, mivel azt tudományos írás nem tartalmazza valaminek a leírásaként. Ezért az a legkevésbé sem alkalmas arra, hogy az érintett áruk tekintetében tájékoztatásként szolgáljon.

A Bíróság álláspontja

- 65 Az OHIM állításával ellentétben az Elsőfokú Bíróság egyáltalán nem azt állapította meg, hogy valamely olyan szó vagy kifejezés, amely olyan tudományos eljárást jelöl, ami lehetővé teszi gyógyszerészeti, állatgyógyászati és egészségügyi készítmények,

anyagok és vegyületek előállítását, illetve biológiai, orvosi és kémiai tudományokhoz kapcsolódó szolgáltatások nyújtását, nem leíró jellegű az ezen eljárással előállított áruk és szolgáltatások tekintetében.

- 66 Ahogyan arra az első jogalap vizsgálata keretében már rámutattunk, az Elsőfokú Bíróság azzal az indokkal helyezte hatályon kívül a vitatott határozatot, hogy a fellebbezési tanács többek között nem támasztotta alá azt, hogy a sejttechnológia a védjegybejelentésben foglalt áruk tekintetében előállítási, illetve az abban foglalt szolgáltatások tekintetében szolgáltatásnyújtási módszert képezne.
- 67 Ezért az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 68 Az OHIM szerint a fent hivatkozott Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott ítélet 98. pontjából az következik, hogy az olyan alkotóelemek puszta kombinációjából álló szóvédjegyek esetében, amelyek mindegyike leíró jellegű a bejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások jellemzői tekintetében, maga a védjegy is vélelmezhetően leíró jellegű a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, és ezt a feltevést nem zárja ki az, ha az említett kombináció valamilyen – különösen mondattani vagy a szemantikai téren – szokatlan módosítást tartalmaz.

- 69 Az Elsőfokú Bíróságnak ezért azt kellett megvizsgálnia, hogy a cell és a tech kifejezések, külön-külön tekintve, önmagukban véve leíró jellegűek-e az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében, és ha úgy ítélte meg, hogy ez az eset áll fenn, akkor meg kellett volna magyaráznia, hogy e két leíró jellegű kifejezés kombinációja mennyiben tartalmaz olyan szokatlan módosítást mondattani téren vagy a „celltech” kifejezés jelentését illetően, amely lehetővé teszi azt, hogy maga a kombináció ne legyen leíró jellegű az említett áruk és szolgáltatások tekintetében. Ennélfogva az OHIM szerint az Elsőfokú Bíróság megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját azáltal, hogy nem végezte el ezt a vizsgálatot.
- 70 Az OHIM hozzáteszi, hogy az Elsőfokú Bíróság elemzése nem igazolt a Bíróságnak a megtámadott ítélet 43. pontjában foglalt C-329/02. P. sz., SAT.1 kontra OHIM ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítélete [EBHT 2004., I-8317. o.] alapján. Valójában a fent hivatkozott SAT.1 kontra OHIM ügyben hozott ítéletben egy leíró jellegű elem és egy nem leíró jellegű elem kombinációjából álló védjegy megkülönböztető képességéről van szó, és nem két egyaránt leíró jellegű elem kombinációjából álló védjegy megkülönböztető képességéről, mint a jelen esetben. Ráadásul, az említett ítélet a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmezésére vonatkozik, és nem ugyanazon bekezdés c) pontjának az értelmezésére.
- 71 A Celltech vitatja azt, hogy a Bíróság kimondta volna azt a vélelmet, hogy két megkülönböztető képességgel nem rendelkező elem kombinációjából álló védjegy nem rendelkezhet megkülönböztető képességgel. A fent hivatkozott Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott ítéletben a Bíróság csupán arra mutatott rá, hogy „általános szabály szerint” az olyan elemek egyszerű kombinációja, amelyek mindegyike leíró jellegű az áruk jellemzői tekintetében, e jellemzők tekintetében önmaga is leíró jellegű marad. Mindenesetre véleménye szerint a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából és különösen a fent hivatkozott SAT.1 kontra OHIM ügyben hozott ítéletéből az következik, hogy a védjegyet egészében kell vizsgálni, mivel az átlagfogyasztó a védjegyet nem bontja szét az azt alkotó különféle elemekre.

72 Ezért az Elsőfokú Bíróság helyesen vizsgálta a CELLTECH védjegyet annak egészét véve figyelembe.

A Bíróság álláspontja

73 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak.

74 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésében felsorolt, különféle lajstromozást kizáró okokat a mindegyiküket alátámasztó közérdek tükrében kell értelmezni (a Bíróság C-37/03. P. sz., BioID kontra OHIM ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-7975. o.] 59. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

75 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja közérdekű célt szolgál, amely megköveteli, hogy azokat a megjelöléseket vagy jelöléseket, amelyeket a forgalomban a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek feltüntetésére használhatnak, bárki szabadon használhassa. Ezen rendelkezés alapján tehát nem lehet az ilyen jeleket vagy adatokat egyetlen vállalkozás számára fenntartani csak azért, mert azokat védjegyként lajstromozták (lásd a Bíróságnak a C-173/04. P. sz.,

Deutsche SiSi-Werke kontra OHIM ügyben 2006. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-551. o.] 62. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 76 Ahhoz, hogy egy védjegyet, amely a bejelentett védjegyhez hasonlóan több elem kombinációjából eredő szóból áll, leíró jellegűnek lehessen tekinteni a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, nem elegendő, hogy valamennyi elem tekintetében megállapítást nyerjen az esetleges leíró jelleg. Ezt a leíró jelleget magára az egész szóra is meg kell állapítani (a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja kapcsán, mely rendelkezés lényegében azonos a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával, lásd a fent hivatkozott Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott ítélet 96. pontját, a fent hivatkozott Campina Melkunie ügyben hozott ítélet 96. pontját és a Bíróság C-265/00. sz. ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1699. o.] 37. pontját).
- 77 Ahogyan arra az OHIM már korábban felhívta a figyelmet, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy általános szabály szerint az olyan alkotóelemek pusztán kombinációja, amelyek mindegyike leíró jellegű a bejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások jellemzői tekintetében, vélelmezhetően maga is leíró jellegű az említett jellemzők tekintetében a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében (lásd a fent hivatkozott Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott ítélet 98. pontját és a fent hivatkozott Campina Melkunie ügyben hozott ítélet 39. pontját).
- 78 A Bíróság hozzátette, hogy lehetséges azonban, hogy az ilyen kombináció nem leíró jellegű ugyanezen rendelkezés értelmében, amennyiben az az említett alkotóelemek egyszerű összevonása által keltett benyomástól kellőképpen távoli benyomást kelt (lásd a fent hivatkozott Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott ítélet 99. pontját és a Campina Melkunie ügyben hozott ítélet 40. pontját).

- 79 Ennek megfelelően, jóllehet a szavak összetételéből álló védjegy esetén az esetleges megkülönböztető képesség vizsgálható is az egyes kifejezések vagy elemek tekintetében elkülönítve, mindenképpen az ezek által alkotott egész vizsgálatától kell függnie (a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját illetően lásd analógiaként a fent hivatkozott SAT.1 kontra OHIM ügyben hozott ítélet 28. pontját és a BioID kontra OHIM ügyben hozott ítélet 29. pontját).
- 80 Az előbbieken kifejtett érvekre tekintettel, az OHIM állításával ellentétben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából nem következik, hogy azon alkotóelemek mindegyikének előzetes vizsgálata, amelyből egy védjegy összetevődik, kötelező szakaszt képezi az eljárásnak. Ezzel szemben viszont az OHIM fellebbezési tanácsai, valamint keresetindítás esetén az Elsőfokú Bíróság köteles elvégezni a védjegy megkülönböztető képességének értékelését, a védjegyet mint egészet véve figyelembe.
- 81 A jelen esetben megjegyzendő, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen végezte el a CELLTECH védjegy megkülönböztető képességének értékelését, a védjegyet mint egészet véve figyelembe, és arra a következtetésre jutott, hogy nem bizonyított, hogy e védjegy, akár annak „cell technology” jelentésében értelmezve, leíró jellegű lett volna a védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások tekintetében. Ezért az Elsőfokú Bíróság nem sértette meg a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját.
- 82 Mivel a második jogalapot el kell utasítani, az OHIM fellebbezését el kell utasítani.

A költségekről

- 83 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a perveztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Celltech kérte az OHIM költségek viselésére való kötelezését, és ez utóbbi perveztes lett, őt kell a költségek viselésére kötelezni.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A fellebbezést elutasítja.**

- 2) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások

